„Aha, kas ma polle öiete ettekulutanud? Teie kaunis mees on jubba parraja te peal seks sada, mis ta kaddund jodik äi olli! Kolme aasta eest olli innime uhke, körtsi mehhele minnema, agga tänna peab ta teutuse ja häbbiga wälja kassima ja on weel pealegi körtsis peksta sanud.“ — Anna olli wait, agga ta kehhast käis kui külma wärrin läbbi.

9.

Kui nad saiwad koju tulnud, läks Maria pärrast jummalaga jätmist süddame halledusega jälle taggasi. Anna istus mahha ja nuttis. Ta sees wöitlesid kurwastus ja wihha teine teisega. Wast hommiku pole aitas waikne unni tedda köik wallu wähheks ajaks unnustada. Jubba koit olli wäljas, kui Kasik waljust ukse tagga paugutas ja tedda ülles ärratas. Unnest seggane, ei sanud ta esmalt müddinast arru; agga äkkitselt tulli jälle köik ta mele, mis eile öhtul sündis ja langes nagu raske rünk ta süddame peale. Ta teggi ukse lahti. Kasik olli seal; ta olli jälle kaunist tark. Waikse healega terretades astus ta tuppa, ta ei julgend omma naese silmi wadata, istus toli peale, akna alla, kust ta wait olles wälja wahtis. Anna olli ka wait ja mötles: „Temma kohhus on tulla andeks palluma.“ Agga Kasik ei tulnud. Ta otas, et Anna piddi räkima. Sellele olli se ka raske. Nönda jäid siis möllemad keletu. Tisler söi ja läks jälle körtsi jure töle. Lönna tulli ta jälle koju söma. Möllemad istusid jälle wait olles laua jures. Kasik töusis ni pea, kui wöimalik ülles ja läks ärra. Öhtu tulli ta öigel ajal taggasi. Pärrast sömist istus ta tük aega wait olles ja odates, kas Anna piddi könnet allustama, agga et teine sedda ei teinud, töusis ta äkkitselt ülles, läks wälja ust ennese tagga kinni wissates. Kurri kiusaja waim olli ta sisse läinud ja tedda tullise wihhaga omma naese wastu täitnud. Anna olleks tedda hea melega nüüd taggasi hüüdnud, agga nüüd olli se

parragu hilja. Ta wöttis kurbdusega ennese Piiblist selle kohha ülles: „Ärge laske päwa loja miñna omma wihhastamise ülle, ja ärge andke maad kurratile.“ Kibbeda kahhetsemisega lugges ta need sinnatsed tähhelpannemise wäärt sönnad, kelle wastu nihästi temma kui ta mees ollid pattu teinud.

Kasiku luggu läks nüüd aeg ajalt ikka willetsamaks; ta olli nagu uppuja laenatawa we sees, kelle jallad pöhja ei tahha leida.

10.

Aasta olli jälle eddasi jöudnud; agga luggu tisleri majas läks järjelt taggurpiddi. Anna olli ennese poolt kül püüdnud tehha, mis möistis, agga parragu ilma aegu. Sest kui üks haige neste haigeks jääb, siis arst on kahtlane ta ellu pärrast ja wangutab pead. Palju kartlikum on pat, mis hinge haigus ja többi. Kui innimene selle sisse jälle neste langeb, siis tulleb kurrat — pühha kirja tunnistust möda — seitse kord kangem ta peale kui enne. Nönda olli nüüd ka Kasikuga luggu. Köik temma töutused ollid kui weski tam mahhalangenud ja pat wöis kui wolas jöggi omma teed joosta. — Naese palwid ta ei kuulnud, ehk kui tahtis kuulda, siis ommeti ei sudanud pattu paelast lahti sada. Körtsmik omma poolt ahwatas tedda ka allati joma. Tö ja tenistus jäid ikka ennam mahha; ja Anna olleks piddand ammugi lastega nälga jäma, kui mitte körtsmiku helde naene temmale polleks abbi teinud. Körtsmik olli püüdnud saggedast omma naest keelda, agga se olli temmale julgusega tunnistanud, et ta sedda tunda ennese kohhus ollewad tehha, et sedda hirmust üllekohhut, mis mees tisleri perrele olla teinud — wöiks wähhegi parrandada.

11.

Ühhel talwisel hommikul olli Kasiku majas wägga suur ehmatus. Hulk wöraid innimesi tungisid sisse, sest majake

Eesti-ma rahwa Kalender 1871, M. 29